# І Книга Макавеїв 16

Юда та Іоан 1-10; смерть Симона 11-22; закінчення 23-24

1 Того часу Іоан пішов з Гезери й розповів Симонові, своєму батькові про те, що робив Кендебей.

2 Симон покликав двох своїх старших синів Юду та Іоана, і сказав їм: «Я, мої брати й дім мого батька вели війни Ізраїля з нашої молодости по нинішній день, і нам щастило визволяти Ізраїля.

3 Та нині постарівсь я, ви ж, хвалити Бога, у цвіті віку. Тож будьте замість мене та мого брата й ідіть і бийтеся за народ наш, і допомога неба буде з вами!»

4 І вибрав з краю 20 000 вояків та кіннотчиків, що двигнулися проти Кендебея, переночувавши у Модіні.

5 Вставши вранці, просунулись рівниною, аж ось назустріч їм велике військо, піше й кінне, а проміж них потік.

6 Іоан зо своїм військом вишикувались проти ворога, але, побачивши, що люди бояться переходити через потік, сам перейшов його перший. Бачивши те, вояки його перейшли слідом за ним.

7 Він розділив своїх на дві частини й розставив вершників між піхотинцями, бо ворожа кіннота була вельми численна.

8 Отож, засурмили, і Кендебей із своїм військом пустився тікати, і полягло від тяжких ран чимало з них, а решта втекла у твердиню.

9 Тоді був поранений Юда, брат Іоана. Іоан гнався за ними, аж поки не дійшов до Кедрону, що (Кендебей) відбудував був.

10 Ворог утік до башт, що на полях азотських, але (Іоан) підпалив їх, і в них загинуло зо 2000. Потім повернувся спокійно у Юдею.

11 Птолемей, син Абуба, був настановлений правителем єрихонської долини; він мав багато срібла й золота,

12 бо був зятем первосвященика.

13 Та серце в нього загорділо, і він забажав заволодіти краєм, тому й задумав, як би то підступно звести зо світу Симона та його синів.

14 Саме тоді Симон, проїжджаючи містами країни, щоб забезпечити їхні потреби, спустився в Єрихон, сам він і Маттатія та Юда, його сини, - було це 177 року, одинадцятого місяця, місяця Савату, -

15 і син Абуба прийняв їх підступно в маленьку кріпость, що зветься Док, її він збудував був, - і

там зробив для них великий бенкет. Там же сховав він кілька чоловік,
16 і як Симон із синами упився, Птолемей зо своїми встали, схопили зброю, накинулись на Симона в бенкетовій залі й забили його з синами та з кількома слугами.
17 Отак учинив він велику зраду і відплатив злом за добро.
18 Птолемей написав про те звіт і послав цареві з проханням вислати йому на допомогу військо й передати йому управу краю та міста.
19 Він послав і людей в Гезеру, щоб забити Іоана, і виправив тисячникам листи, щоб вони прийшли до нього, а він би дав їм срібло, золото й гостинці.
20 І ще інших послав, щоб зайняли Єрусалим і гору, на якій храм.
21 Тим часом хтось метнувсь наперед і оповів Іоанові в Гезері, що його батько й брати загинули, ще й додав: "Він послав когось, щоб і тебе вбити."
22 Почувши це, Іоан вельми збентежився, схопив людей, що прийшли його вбити, і покарав їх на смерть, бо знав, що вони хотіли його вбити.
23 Решта чинів Іоана, його війни, подвиги, які він учинив, будування мурів, що їх він вивів, та інші його дії
24 записані в літописі його первосвященства з того часу, як став він первосвящеником після батька.